

BOLLETTINO

SALA STAMPA DELLA SANTA SEDE

N. 0431

Giovedì 06.07.2000

Pubblicazione: Immediata

Sommario:

◆ **UDIENZA AI PARTECIPANTI AL PELLEGRINAGGIO GIUBILARE NAZIONALE DELLA POLONIA**

◆ **UDIENZA AI PARTECIPANTI AL PELLEGRINAGGIO GIUBILARE NAZIONALE DELLA POLONIA**

• **TRADUZIONE IN LINGUA ITALIANA**

Alle ore 18.00 di questo pomeriggio, in Piazza San Pietro, Giovanni Paolo II riceve in Udienza i partecipanti al Pellegrinaggio Giubilare Nazionale della Polonia, e rivolge loro il discorso che pubblichiamo di seguito:

• **DISCORSO DEL SANTO PADRE IN LINGUA ORIGINALE**

Drodzy Bracia i Siostry,

1. Składam dzięki Bogu i Jego Matce za to wzruszające spotkanie, w czasie którego trwaliśmy razem na wspólnej modlitwie.

Raduję się, że mogę wraz z wami – moimi Rodakami przybyłymi z Polski i z całego świata, brać udział w tej jubileuszowej pielgrzymce narodowej. Pozdrawiam Was wszystkich tu obecnych, a także tych, którzy pozostali w kraju i łączą się z nami duchowo lub poprzez radio i telewizję. Słowa szczególnej bliskości kieruję do ludzi chorych i cierpiących. Wszystkim pragnę przesłać moje serdeczne pozdrowienie.

To modlitewne spotkanie zostało poprzedzone bogatym programem artystycznym. Dziękuję chórom, zespołom

artystycznym i muzycznym oraz ich kierownikom, a także poszczególnym artystom i organizatorom. Bóg zapłać za wasz jubileuszowy dar.

2. Cieszę się, że w Roku Jubileuszowym Polacy tak licznie przybywają do Rzymu. Mam przed oczyma te wielotysięczne grupy z Polski, które uczestniczyły w otwarciu Roku Świętego, w uroczystościach Triduum Paschalnego czy kanonizacji siostry Faustyny. A przecież na początku roku byli tu też chorzy, potem robotnicy, dziennikarze, naukowcy... Byli również polscy kapłani, aby wraz z Papieżem i prezbiterami z całego świata przeżywać swój Jubileusz.

Wszyscy ci pielgrzymi przynoszą ze sobą niedaleką jeszcze pamięć polskiego milenium - tysiąclecia chrztu naszego narodu. Związało się to polskie milenium z postacią wielkiego Prymasa, kardynała Stefana Wyszyńskiego, który przeprowadził Kościół i naród przez próg drugiego tysiąclecia. Związało się ono również z przeżywaniem peregrynacji Jasnogórskiego Obrazu. Związało się wreszcie z wielkim wydarzeniem Soboru Watykańskiego II. Od tamtego polskiego milenium utrwaliła się w nas świadomość Ludu Bożego, który z pokolenia na pokolenie pielgrzymuje poprzez ten świat do domu Ojca. Tę właśnie, tak ukształtowaną świadomość przynosimy dzisiaj do tej bramy Wielkiego Jubileuszu, poprzez którą pielgrzymują ludy i narody całej ziemi.

Mając w pamięci milenijne przeżycia, w sposób szczególny doświadczamy, że nasza tu obecność jest owocem tej wielkiej, dziejowej pielgrzymki, jaką nasz naród rozpoczął, gdy książę Mieszko przyjął chrzest i wyznał wiarę w Chrystusa. Pragniemy, aby ten naród wziął dziś udział w tym naszym nawiedzeniu apostolskich progów Wielkiego Jubileuszu, a wraz z nim by była tu obecna cała nasza tysiącletnia historia i kultura, począwszy od Wojciechowej «Bogurodzicy». Chcemy zaprosić tu wszystkich Piastów, którzy zasiadali na tronie polskim, od Mieszka do Kazimierza Wielkiego. Pragniemy, aby była tu obecna Pani wawelska, Królowa Jadwiga, z tym wszystkim, co uczyniła dla naszego narodu i dla polskiej kultury. Wraz z nią niech wejdzie tutaj epoka jagiellońska, czas Rzeczypospolitej Trojga Narodów, okres największej świetności dziejowej naszej Ojczyzny. Pragniemy tutaj przywołać tych wszystkich, których ciała spoczywają w podziemiach Wawelu - biskupów, królów, wodzów i wieszczów - wszystkich, którzy znaczyli szlak naszych dziejów wzniosłych i trudnych, nacechowanych zwycięstwami i klęskami, aż po największy upadek trzech rozbiorów i bohaterskie odzyskiwanie niepodległości już w tym stuleciu.

Wszyscy ci ojcowie naszej historii niech będą tu dziś obecni i niech zaświadczą, że kolejne pokolenia synów i córek Kościoła w Polsce zostawiały w dziejach trwałe ślady swej wiary, umiłowania Boga i człowieka, troski o poszanowanie ponadczasowych wartości. Niech nie zabraknie tego świadectwa o wielopokoleniowym trudzie kształtowania chrześcijańskiego oblicza nie tylko naszego narodu, ale także całej Europy. Przyjmijmy ich świadectwo nie po to, aby się chlubić, ale po to, byśmy wpięrow oddali chwałę Panu, a potem świadomie podjęli to dziedzictwo i przekazali je przyszłym pokoleniom. To wszystko, co Polskę stanowi niech wejdzie z nami tutaj przez bramę trzeciego tysiąclecia, która otwiera się ku przyszłości.

3. Przybyliście w tym Roku Wielkiego Jubileuszu w pielgrzymce do Rzymu, do grobów świętych Piotra i Pawła, aby poprzez doświadczeniewspólnej drogi, ofiarę ponoszonych trudów i szczerą modlitwę odnowić i wzbogacić swoją wiarę wiarą Apostołów. "Pielgrzymka zawsze była – jak napisałem w Bulli *Incarnationis mysterium* – ważnym wydarzeniem w życiu chrześcijan. Jest symbolem indywidualnej wędrówki człowieka wierzącego śladami Odkupiciela. Jest praktyką czynnej ascezy i pokuty za ludzkie słabości. Przygotowuje człowieka wewnątrznie do przemiany serca. Przez czuwanie, post i modlitwę pielgrzym postępuje naprzód drogą chrześcijańskiej doskonałości, starając się dojść z pomocą łaski Bożej «do człowieka doskonałego, do miary wielkości według Pełni Chrystusa» (Ef 4,13)" (por. n. 7).

Modlitwa jest skuteczną pomocą, dzięki której wzbogacamy naszą wiarę i czynimy ją zdolną do wydawania owoców, posiadającą moc i zdolność do ciągłego udoskonalania naszego życia – osobistego, rodzinnego i społecznego. Dlatego to pielgrzymowanie rozpoczęło się dzisiaj rano uroczystą Eucharystią, którą sprawowałem wraz z księżmi biskupami i kapłanami, a teraz nastąpiło niejako dopełnienie tego dnia poprzez tę wieczorną modlitwę na placu św. Piotra.

Potrzeba dzisiaj bardzo światu, a także naszej Ojczyźnie ludzi dojrzałej wiary, którzy z odwagą wyznają Chrystusa w każdym miejscu i w każdej sytuacji. Potrzeba prawdziwych heroldów Ewangelii i zwiastunów prawdy. Ludzi, którzy wierzą i miłują, i tę Bożą miłość zamieniają w autentyczną służbę człowiekowi. Największym bogactwem, jakie na progu trzeciego tysiąclecia możemy przekazać młodemu pokoleniu jest nasza wiara. Błogosławiony naród, który chodzi w świetle Ewangelii, żyje prawdą Bożą i czerpie naukę z krzyża. Mówię te słowa do was, tu w Rzymie, w Wiecznym Mieście, gdzie przyszło żyć, działać i umrzeć świętym apostołom Piotrowi i Pawłowi. Wiara wypełniła ich życie do końca. Dzięki niej Piotr nie uląkł się krzyża, a Paweł miecza. Stali się potężnymi świadkami Chrystusa i to ich świadectwo trwa po wszystkie czasy i przynosi owoce. "Wszystko bowiem z Boga zrodzone, zwycięża świat, tym właśnie zwycięstwem, które zwyciężyło świat, jest nasza wiara". (5, 4). Niech te słowa z Pierwszego Listu św. Jana towarzyszą wam, gdy będziecie przekraczać Drzwi Święte w Bazylice św. Piotra i w pozostałych bazylikach patriarchalnych. Na grobach męczenników wiary wypowiadamy dzisiaj nasze *Credo* i pragniemy wyznać z mocą, że "Jezus Chrystus jest Panem - ku chwale Boga Ojca" (Flp 2, 11).

4. "Obok krzyża Jezusowego stała Jego Matka" (por. J 19, 25).

Oto słowa z Ewangelii Janowej, które słyszeliśmy podczas tej wieczornej liturgii. Pod krzyżem umierającego Jezusa jest obecna Jego Matka. Jego najdroższa Matka, która do końca jest Mu wierna. Jej obecność, Jej "stanie" pod krzyżem świadczy o niezłomności i niezwyklej odwadze, jakie wykazuje w tym decydującym momencie. W dramacie Odkupienia rozgrywającym się na Kalwarii oparciem dla Maryi jest wiara. Sobór Watykański II mówi, że "Błogosławiona Dziewica szła naprzód w pielgrzymce wiary i utrzymała swe zjednoczenie z Synem aż do krzyża". (Lumen Gentium, 58). Maryja pozostanie dla nas, dla całej ludzkości wzorem doskonałym takiej właśnie wiary, która nie zna lęku, ani kompromisów, która nakazuje od wewnątrz trwać do końca, aż po krzyż.

Prośmy Bogurodnicę Dziewicę, Królową Polski i Panią naszą Jasnogórską, aby wyjednała nam u Swego Syna wiarę dojrzałą i bogatą, żebyśmy mogli nią promieniować i dawać świadectwo; wiarę żywą, wyrażającą się w życiu i kształtującą naszą codzienność; wiarę twórczą, zdolną przemieniać nas samych i świat, w którym żyjemy. Niechaj dopełni ją miłością, uczyni wrażliwą na znaki czasu i na potrzeby bliźnich.

Błagajmy Matkę Syna Bożego i Matkę naszą, aby wyprosiła nam łaskę wierności Bogu, Krzyżowi, Ewangelii i Kościołowi na trzecie tysiąclecie, które otwiera się przed nami. Oddajmy się pod Jej obronę, abyśmy po wszystkie wieki zachowali nieskażony skarb wiary świętej.

Z dawna Polski Tyś Królową, Maryjo!

Ty za nami przemów słowo, Maryjo!

Miej w opiece naród cały,

Który żyje dla Twej chwały,

Niech rozwija się wspinały, Maryjo!

[01552-09.02] [Testo originale: Polacco]

• TRADUZIONE IN LINGUA ITALIANA

Cari Fratelli e Sorelle,

1. Rendo grazie a Dio e alla sua Madre per questo toccante incontro durante il quale siamo stati assidui nella comune preghiera.

Sono lieto di poter, insieme a voi - miei Connazionali giunti dalla Polonia e dal mondo intero, prendere parte a questo pellegrinaggio nazionale giubilare. Saluto voi tutti qui presenti ed anche coloro che sono rimasti in Patria e si uniscono a noi spiritualmente o via radio e televisione. Parole di particolare vicinanza rivolgo ai malati e ai sofferenti. A tutti voglio inviare il mio speciale saluto. Questo incontro di preghiera è stato preceduto da un ricco programma artistico. Ringrazio i cori, i gruppi artistici e musicali e i loro direttori, ed anche i singoli artisti e gli organizzatori. Dio vi renda questo dono giubilare.

2. Sono lieto che nell'Anno Giubilare i Polacchi giungano a Roma così numerosi. Ho davanti agli occhi quei gruppi di migliaia di polacchi che parteciparono all'apertura dell'Anno Santo, alle celebrazioni del Triduo Pasquale o della canonizzazione di Suor Faustina. E ancora all'inizio dell'anno sono stati qui anche i malati, poi i lavoratori, i giornalisti, gli scienziati... c'erano anche i sacerdoti polacchi per vivere il loro Giubileo insieme al Papa e ai presbiteri di tutto il mondo.

Tutti questi pellegrini portano con sé il ricordo ancora non lontano del Millennium polacco - del millennio del battesimo della nostra nazione. Questo millennio polacco era legato con la figura del grande Primate, Cardinale Stefan Wyszyński, che condusse la Chiesa e la nazione attraverso la soglia del secondo millennio. Esso era legato anche all'esperienza della peregrinazione dell'Immagine di Jasna Góra. Infine esso era legato con il grande evento del Concilio Vaticano II. Da quel millennio polacco si è consolidata in noi la coscienza del Popolo di Dio, che di generazione in generazione peregrina attraverso questo mondo verso la casa del Padre. Oggi portiamo proprio questa coscienza così formata alla porta del Grande Giubileo, che viene attraversata in pellegrinaggio dai popoli e dalle nazioni di tutta la terra.

Avendo nella memoria le esperienze del Millennio, sperimentiamo in modo particolare il fatto che la nostra presenza qui è frutto del grande pellegrinaggio della storia, iniziato dalla nostra nazione quando il principe Mieszko ricevette il battesimo e confessò la fede in Cristo. Vogliamo che questa nazione oggi prenda parte a questa nostra visita alle soglie apostoliche del Grande Giubileo, e che, insieme ad essa, sia qui presente tutta la nostra storia millenaria e la cultura, iniziando dall'inno di Adalberto Madre di Dio. Vogliamo invitare qui tutti i Piast, che sedettero sul trono polacco, da Mieszko a Casimiro il Grande. Vogliamo che sia qui presente la Signora di Wawel, la Regina Edvige, con tutto ciò che fece per la nostra nazione e per la cultura polacca. Insieme a lei entri qui l'epoca iagellonica, il tempo della Repubblica di Tre Nazioni, periodo del maggiore splendore storico della nostra Patria. Vogliamo convocare qui tutti coloro i cui corpi riposano nella cripta di Wawel - vescovi, re, condottieri e poeti - tutti coloro che segnarono il percorso della nostra storia sublime e difficile, caratterizzata da vittorie e da sconfitte, fino al grande sfacelo delle tre spartizioni e l'eroica riconquista dell'indipendenza ormai in questo secolo.

Tutti questi padri della nostra storia siano presenti oggi qui e testimonino che le successive generazioni dei figli e delle figlie della Chiesa in Polonia lasciarono nella storia una traccia durevole della loro fede, dell'amore per Dio e per l'uomo, della sollecitudine per il rispetto dei valori ultratemporali. Non manchi tale testimonianza della fatica plurigenerazionale della formazione del volto cristiano non soltanto della nostra nazione, ma anche di tutta l'Europa. Accettiamo la loro testimonianza non per gloriarci, ma per rendere prima gloria al Signore e poi per assumere consapevolmente tale eredità e trasmetterla alle generazioni future. Tutto ciò che costituisce la Polonia entri con noi qui attraverso la porta del terzo millennio, che si apre verso il futuro.

3. In questo Anno del Grande Giubileo siete giunti in pellegrinaggio a Roma - alle tombe dei santi Pietro e Paolo, per rinnovare e arricchire con la fede degli Apostoli - mediante l'esperienza del comune cammino, il sacrificio delle fatiche subite e la sincera preghiera - la vostra fede. Come ho scritto nella Bolla *Incararnationis mysterium* "Il pellegrinaggio è sempre stato un momento significativo nella vita dei cristiani. Esso evoca il cammino personale del credente sulle orme del Redentore: è esercizio di ascesi operosa, di pentimento per le umane debolezze, di costante vigilanza sulla propria fragilità, di preparazione interiore alla riforma del cuore. Mediante la veglia, il digiuno, la preghiera, il pellegrino avanza sulla strada della perfezione cristiana sforzandosi di giungere, col sostegno della grazia di Dio, allo stato di uomo perfetto nella misura che conviene alla piena maturità di Cristo (Ef 4, 13)" (cfr n° 7).

La preghiera è un efficace aiuto, grazie al quale arricchiamo la nostra fede e la rendiamo capace di dare frutti,

una fede che possiede la potenza e la capacità di un costante perfezionamento della nostra vita - personale, familiare e sociale. Perciò questo pellegrinaggio è iniziato questa mattina con la solenne Eucaristia che ho celebrato con i vescovi e con i sacerdoti, ed ora questo giorno si sta in un certo senso completando attraverso questa preghiera serale in Piazza San Pietro.

Oggi il mondo, ed anche la nostra Patria, hanno tanto bisogno di uomini dalla fede matura, che confessino con coraggio Cristo in ogni luogo e in ogni situazione. C'è bisogno di autentici araldi del Vangelo e di messaggeri della verità. Di uomini che credono e che amano e trasformano questo amore di Dio in un autentico servizio all'uomo. La più grande ricchezza che alla soglia del terzo millennio possiamo trasmettere alla giovane generazione è la nostra fede. Beata la nazione che cammina alla luce del Vangelo, che vive della verità di Dio e che attinge la scienza dalla croce. Vi dico queste parole qui a Roma, nella Città Eterna, dove vissero, operarono e morirono i Santi Apostoli Pietro e Paolo. Le fede colmò sino alla fine la loro vita. Grazie ad essa Pietro non temette la croce e Paolo la spada. Divennero potenti testimoni di Cristo e questa loro testimonianza dura per tutti i tempi e porta frutti. Tutto ciò che è nato da Dio vince il mondo; e questa è la vittoria che ha sconfitto il mondo: la nostra fede (5,4). Che queste parole della Prima Lettera di San Giovanni vi accompagnino mentre attraverserete la Porta Santa della Basilica di San Pietro e delle altre Basiliche patriarcali. Sulle tombe dei martiri della fede pronunciamo oggi il nostro *Credo* e vogliamo confessare con forza che Gesù Cristo è il Signore, a gloria di Dio Padre (*Fil 2, 11*).

4. Stava presso la croce di Gesù sua Madre (cfr *Gv 19, 25*). Ecco le parole del Vangelo di Giovanni che abbiamo udito durante questa liturgia della sera. Sotto la croce di Gesù morente è presente la Madre. La sua carissima Madre, fedele a lui sino alla fine. La sua presenza, il suo stare sotto la croce testimonia la forza e lo straordinario coraggio da Lei mostrati in questo momento decisivo. Nel dramma della Redenzione che si sta svolgendo sul Calvario il sostegno di Maria è la fede. Il Concilio Vaticano II dice che la Beata Vergine avanzò nella peregrinazione della fede e serbò fedelmente la sua unione col Figlio sino alla croce (*Lumen gentium, 58*). Per noi, per tutta l'umanità Maria rimarrà il modello perfetto di una tale fede che non conosce né paura né compromessi, che impone dal di dentro di perseverare sino alla fine, sino alla croce.

Preghiamo la Vergine Madre di Dio, Regina di Polonia e Nostra Signora di Jasna Gòra, di impetrarci presso suo Figlio una fede ricca e matura, affinché possiamo irradiarla e testimoniarla; una fede viva che si esprima nella vita e formi la nostra quotidianità; una fede creativa, capace di trasformare noi stessi e il mondo in cui viviamo. La completi con amore e la renda sensibile ai segni dei tempi e alle necessità dei fratelli.

Per il terzo millennio che si schiude dinanzi a noi imploriamo la Madre del Figlio di Dio e Madre nostra, di impetrarci la grazia della fedeltà a Dio, alla Croce, al Vangelo e alla Chiesa. Affidiamoci alla sua protezione, affinché possiamo conservare per tutti i secoli senza macchia il tesoro della santa fede.

Cari Fratelli e Sorelle, tale è lo scopo della nostra comune preghiera qui in Piazza San Pietro, tale è il senso di questo Pellegrinaggio Nazionale alla Porta Santa e alle tombe dei Santi Apostoli. Per questo siamo venuti qui.

Maria, da tanto tempo sei Regina di Polonia!

Di una parola a nostro favore!

Proteggi tutta la nazione,

che vive per la tua gloria,

affinché si sviluppi gloriosa, Maria!

[01552-01.02] [Testo originale: Polacco]

